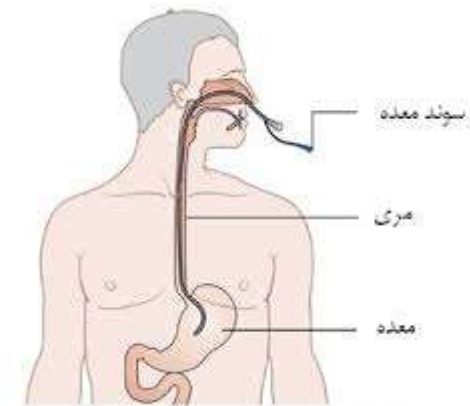

تغذیه با لوله معده :

تغذیه با لوله یک حمایت تغذیه ای به منظور جلوگیری از سوء تغذیه است. چون در بعضی از شرایط خاص مثل بعضی از بیماری ها ، بی اشتهایی ، اختلال در بلع ، جراحی های دهان و نمی توان همه یا بخشی از نیاز های غذایی را از طریق تغذیه دهانی تامین کرد . در نتیجه باید تغذیه از راه دیگری صورت گیرد . یکی از این روش ها تغذیه با لوله معده است .

مواد غذایی پس از دریافت وارد معده می شوند و در آن جا هضم نسبی صورت می گیرد و پس از ورود به روده هضم کامل و جذب صورت می گیرد .

سپس غذا از طریق خون به قسمت های مختلف بدن می رسد

محلول های مورد استفاده در تغذیه با لوله که به اصطلاح گاوژ می گویند شامل مواد نشاسته ای ، چربی ، پروتئین ، ویتامین ها و املاح مورد نیاز می باشند که از طریق لوله وارد معده و یا روده می شوند .

تغذیه با لوله به دو صورت کوتاه مدت و بلند مدت می باشد . اما در اکثر موارد بعد از مدت کوتاهی فرد توانایی تغذیه از راه دهان را باز می یابد و به شرایط عادی بر می گردد. این روش حداکثر به مدت ۴ تا ۶ هفته برای تغذیه بیمار مناسب است و در صورت تداوم اختلال بلع ، پزشک معالج روش دیگری برای تغذیه بیمار انتخاب خواهد کرد .

محل قرار گیری لوله شامل بینی - معده ای ، بینی - روده ای ، دهانی - معده ای و دهانی - روده ای می باشد که توسط تیم درمانی شامل پزشک ، پرستار و متخصص تغذیه نوع و روش تغذیه مشخص می شود .

مطالعات مختلف نشان دهنده این است که شروع هر چه سریع تر تغذیه با لوله در بیمارانی که نمی توانند از راه دهان غذا دریافت کنند باعث بهبودی زودتر و کاهش مدت زمان بستری در بیمارستان ، کاهش عفونت و تامین نیازهای تغذیه ای افزایش یافته بیمار می شود .

محلول های گاوژ هم به صورت دستی و هم به صورت تجاری می باشند . محلول های دستی شامل مخلوطی از غذاهای طبیعی شامل گوشت ، ماست سبزیجات ، آب ، روغن ، برنج ، موز ، هویج ، سیب و می باشند که توسط مخلوط کن ترکیب شده و سپس صاف می شوند . اما محلول های تجاری که به صورت پودرهای آماده می باشند ، نسبت به محلول های دستی دارای میزان بیشتر کالری ، پروتئین ، ویتامین ها و مواد معدنی در یک حجم مشخص می باشند و همچنین به دلیل عدم دخالت دست امکان آلودگی کمتری دارند .

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی
لرستان

مرکز آموزشی درمانی شهدای عشایر

تغذیه با لوله معده

واحد آموزش سلامت- بازنگری ۱۴۰۴

سایت بیمارستان:

<http://shohada.lums.ac.ir>

شماره تلفن های بیمارستان: ۰۷۱-۳۳۲۳۶۴۰

۹- بر حسب جنس این لوله ها ، لازم است که لوله ها هر ۵ تا ۷ روز یک بار تعویض شود .

۱۰- محلول غذایی را در محیط اتاق نگهداری نکنید و ترجیحا" در بسته بندی های مناسب با مقدار مورد نیاز هر بار مصرف (۲۵۰ تا ۳۵۰ سی سی) و در یخچال نگهداری کنید . مایع گاواژ تا ۲۴ ساعت در یخچال قابل نگهداری است و اضافه آن باید دور ریخته شود .

۱۱- با توجه به اینکه تمام گروه های غذایی در مایع گاواژ وجود دارد ، از دادن شیر در مدتی که بیمار گاواژ می شود خودداری کنید و در ۲ نوبت ناهار و شام به بیمار (به جز بیماران تحت دیالیز و با فاسفر خون بالا) ماست داده شود .

۱۲- به علائم عدم تحمل گاواژ مثل نفخ شکم و اسهال توجه داشته باشید و در صورت بروز این علائم به پزشک و کارشناس تغذیه اطلاع دهید .

منبع :

ماری ، ام ، کانایو ، هند بوک آموزش به بیمار ، ترجمه خدیجه نصیریانی ، ویرایش چهارم ، ۱۳۹۶

نکات آموزشی مهم جهت انجام گاواژ

۱- قبل از شروع گاواژ و تا یک ساعت بعد از گاواژ زاویه تخت بیمار در قسمت سر ۳۰ تا ۴۵ درجه باشد .

۲- بعد از سه ساعت ۵۰ تا ۱۰۰ سی سی از محلول گاواژ را به بیمار بدهید .

۳- هر سه تا ۶ ساعت ۵۰ سی سی اضافه کنید تا به مقدار تعیین شده برسید .

۴- مایع گاواژ را درون لوله شوت نکنید .

۵- لوله را بعد از هر بار گاواژ با ۱۰ تا ۴۰ سی سی آب بشوئید .

۶- سرعت انجام گاواژ را حتی اگر از برنامه عقب هستید با شتاب بالا نبرید .

۷- چون بیمار از طریق دهان تغذیه ای ندارد شستشوی دهان را بطور مرتب انجام دهید و دهان و لب بیمار را مرطوب نگه دارید .

۸- دقت کنید که در تهیه سوپ ، مجاز به استفاده از ادویه جات نیستید .